

Από την εξέταση των προδικαστικών ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των άρθρων 1, 3, 4, 5, 6, στοιχείο γ), και 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 896/2001 της Επιτροπής, της 7ης Μαΐου 2001, περί των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 404/93 του Συμβουλίου σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα.

(¹) ΕΕ C 97 της 20.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση C-144/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — ΦΠΑ — Άρθρο 11 Α, παράγραφος 1 στοιχείο α) — Βάση επιβολής του φόρου — Επιδότηση συνδεόμενη άμεσα με την τιμή — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 603/95 — Ενισχύσεις χορηγούμενες στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών»)

(2004/C 228/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-144/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και K. Gross) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωπος: M. Lumma), υποστηριζόμενης από τη Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: T. Rynhä και E. Bygglin) και το Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Kruse και A. Falk), με αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητήθηκε να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να επιβάλλει τον φόρο προστιθεμένης αξίας επί του ποσού των ενισχύσεων που καταβάλλονταν κατ'εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών (ΕΕ L 63, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-P. Puissochet J. N. Cunha Rodrigues και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.

2. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

3. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 156 της 29.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση C-239/02 (αίτηση του Rechtbank van Koophandel te Hasselt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Douwe Egberts NV κατά Westrom Pharma NV κ.λπ. (¹)

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ερμηνεία του άρθρου 28 ΕΚ και των οδηγιών 1999/4/ΕΚ και 2000/13/ΕΚ — Κύρος της οδηγίας 1999/4/ΕΚ — Επισήμανση και διαφήμιση των τροφίμων — Απαγορεύσεις των αναφορών στην υγεία)

(2004/C 228/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-239/02, με αντικείμενο αίτηση του Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Douwe Egberts NV και Westrom Pharma NV, Christophe Souranis, ασκούντος εμπορία υπό την επωνυμία «Établissements FICS», και μεταξύ Douwe Egberts NV και FICS-World BVBA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 28 ΕΚ, ως προς την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 2 της οδηγίας 1999/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Φεβρουαρίου 1999, για τα εκχυλίσματα καφέ και τα εκχυλίσματα κιχωρίου (ΕΕ L 66, σ. 26), και ως προς την ερμηνεία του άρθρου 18 της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων (ΕΕ L 109, σ. 29), το Δικαστήριο συγκείμενο από τον C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, τους J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), R. Schintgen και την N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: